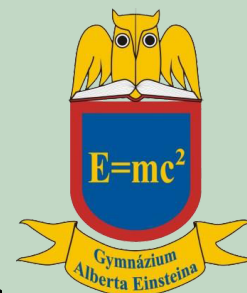

Tretie vydanie školského časopisu

Vytesané do kameňa

Časopis Gymnázia Alberta Einsteina
šk. r. 2020/2021

KRST
ŠKOLSKÉHO
ČASOPISU

Dni
Zelenej
školy

Posledný raz

Mladý
Európan

Deň zeme

Rusko
mojimi
farbami

Prijímačky

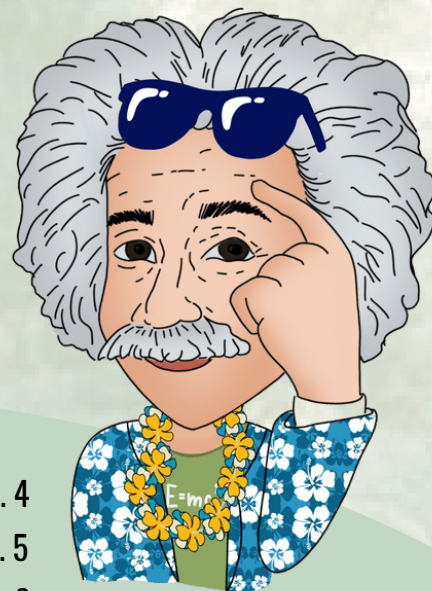
„Logika vás dostane z bodu A do bodu B.
Predstavivosť vás dovedie kam len chcete.“

– Albert Einstein

foto: internet

Obsah

7

12

19

30

Editoriál.....	4
Rady na leto.....	5
Prvé dojmy z návratu do školy.....	6
Adaptačné dni.....	7
Stačí kráčať	8
Umelecká tvorba žiakov GAE.....	9
More.....	10
Deň narcisov.....	12
Škola priateľská k deťom.....	13
Prijímačky.....	14
Mladý Európan.....	16
Veľvyslanectvo mladých.....	17
Rusko mojimi farbami.....	18
Príbeh.....	20
65. výročie otvorenia 1. triedy.....	22
Máme nové chemické laboratórium!.....	23
Pár slov o ekológii s profesormi GAE.....	24
Girl's day a súťaže.....	26
Deň zeme.....	27
Dni Zelenej školy.....	28
Posledný raz.....	30
Rozhovor so študentkou roka na GAE.....	32
Vítame talentovaných prvákov!.....	34
Kurz ruštiny.....	35
Krst školského časopisu Vytesané do kameňa..	36
Povinné čítanie inak.....	38
Kvíz.....	40
Smiech je najlepší liek.....	42

16

26

28

36

Editoriál

Začalo sa nám leto. Najobľúbenejšie obdobie mnohých z nás. Končí sa škola a prichádza krásne obdobie plné zážitkov. Teplé počasie, výlety do prírody alebo do mesta, letné lásky, dovolenky a ešte mnoho iných skvelých vecí, ktoré nám leto prináša. Na dva mesiace môžeme zahodiť všetky starosti za hlavu a len tak plávať životom.

Na čo sa tešíte vy? Mňa láka predstava zmrzlín v meste, kúpanie sa v jazerách, dlhé dni a teplé noci, keď je vyslovene škoda ísť spať. Celé dva mesiace sa chystám užívať si letnú pohodu.

Máme za sebou ťažký rok a oddych je naozaj zaslúžený. Toto leto bude možno iné ako všetky predošlé, ale jedna vec sa nezmení. Náš časopis vám bude opäť spríjemňovať chvíľky leženia. Či už budete ležať s ľadovým nápojom pri bazéne, alebo máčať si boľavé nohy v lavóre po dobrej túre na chate. Náš časopis je sladkou bodkou za náročným obdobím a moja jediná rada je, že si užijete nasledujúce voľno najviac, ako sa dá.

Ak by vás počas prázdnin kopla múza, ozvite sa nám na našej mailovej adrese prichut.tyzdna@gmail.com.

Email: prichut.tyzdna@gmail.com

Jazyková korektúra: **Mgr. Sabina Štefulová**

Redakčná rada: **Laura Báštiová 3. B**
Matej Bořuta 3. A
Anzhela Gruzdeva 3. A
Matúš Hübner 3. A
Simona Karasová 3. B
Hana Lazíková 3. B
Sabína Mocková 3. A
Ema Panáčková 3. B
Zuzana Ševčovičová 5. D
Kristína Vinická 3. A

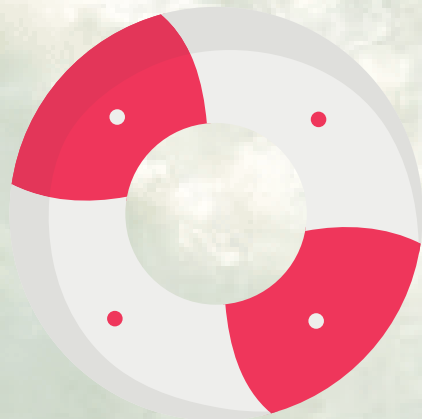
Tešíme sa na vaše príspevky a postrehy!
Želáme vám krásne leto a príjemné čítanie!

Simona Karasová, 3. B
šéfredaktorka

Rady na leto

Čo odporúča naša redakcia?

SIMONA

„Moja rada na leto je, aby ste si naplno užívali každú jeho sekundu. Vyrazte von, skúšajte nové veci, objavujte. Náročné obdobie je konečne za nami a leto bude niečím odlišnejšie. Užite si závan slobody a taktiež nezabudnite na odpočinok!“

LAURA

„Robte, čo vás baví, zlepšujte sa v tom, odpútajte sa od vecí, čo vás ťahajú dole, dobehnite zameškané. Asi všetci sme si počas karantény uvedomili, čo je pre nás najdôležitejšie, tak si na to nájdime cez leto čas. A hlavne sa po tých dvoch mesiacoch nezabudnime zobudiť do reality. To je vždy najťažšie.“

MATEJ

„Pokiaľ to bude možné, odporúčam v lete cestovať po Slovensku a chodiť do prírody. Spoznávanie nových miest a trávenie času v prírode s rodinou a priateľmi je podľa môjho názoru takisto zdrojom skvelých zážitkov, ktoré, ako dúfam, budeme mať všetci možnosť robiť zanedlho bez obmedzení.“

ANZHELA

„Moja rada na leto - spoznávajte nových ľudí a objavujte nové miesta, tráve čo najviac času s blízkymi, kamarátmi. Nezabudnite sa ísť kúpať a hlavne - oddýchnite si. Nech si v septembri máte na čo s úsmevom spomenúť.“

SABÍNA

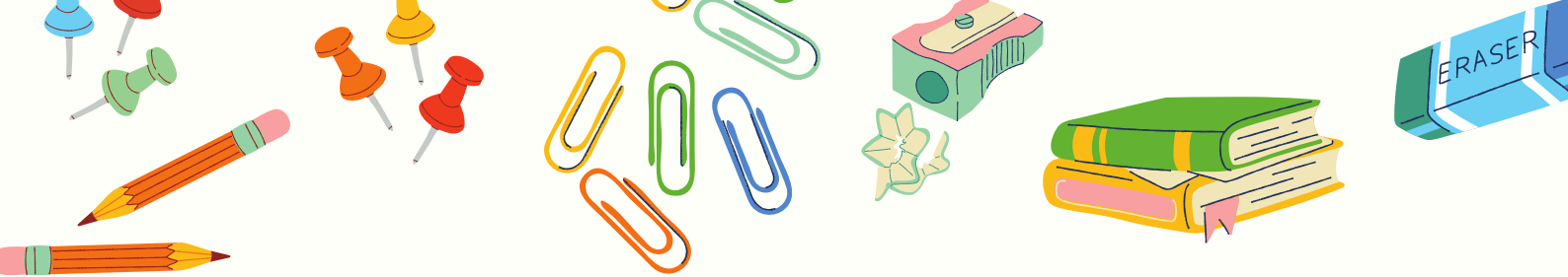
„Vzhľadom na situáciu, ktorú práve prežívame, si myslím, že si leto treba užiť čo najviac. Nech každý robí to, čo ho naplňuje, či už je to výlet do hôr, leňošenie na deke pri vode alebo sa len tak flákať vonku s kamošmi.“

HANKA

„Moja rada na leto je hlavne oddýchnuť si, avšak nezlenivieť, skúšať nové veci, cestovať a osobnostne rásť. Začnite sa venovať tomu, po čom dlho túžite, spravte veci, čo ste odkladali... Užite si prázdniny a uvidíme sa v septembri.“

foto: internet

PRVÉ DOJMY Z NÁVRATU DO ŠKOLY

Článok písaný 14. 5. 2021

Po dlhej pauze prišiel dlho očakávaný návrat do školy, na ktorý sa žiaci mohli viac alebo menej tešiť a ktorý už vyzeral, ako keby cestoval vlakom meškajúcim aspoň pol dňa.

Od časti viacerých sľubovaných opatrení a obmedzení sa nakoniec upustilo, niektoré ostali. Okrem týchto tém boli súčasťou „týždňa návratu“ aj prijímačky (prijatým žiakom a budúcim prvákom, mimochodom, držím palce) a s nimi spojené odpadnuté vyučovanie, ktoré, ako predpokladám, bolo pre mnohých na škole najobľúbenejšou súčasťou tohto týždňa.

„Prvé“ dni v škole často nebývajú práve najľahšie a bolo tomu tak aj teraz. Sem-tam niekto zabudol zošit, peračník alebo domácu úlohu, ale pochopenie, vzhľadom na momentálnu situáciu, sa vždy našlo. Ďalším nezvykom bolo aj skoršie vstávanie do školy, avšak ja osobne som sa na toto pripravoval už týždne predtým.

Skvelé boli možnosti prezenčných hodín, osobných rozhovorov so spolužiakmi a učiteľmi, ale aj pohybu na čerstvom vzduchu v rámci hodín telesnej výchovy. Zaujímavé bolo pozorovať, ako sa niektorí žiaci zmenili, niektorých dokonca ani učitelia nespoznali na prvýkrát. Nevýhody online vyučovania, ako napríklad problémy s mikrofónmi, kamerami alebo internetovým pripojením boli eliminované. Ak budeme chodiť do školy aj naďalej, odbúra sa aj náš návyk sedieť doma celý deň pred počítačom, ktorý sme nadobudli počas online vyučovania.

Tak verím a dúfam, že nám pozitívne trendy vydržia a že sa situácia vo svete bude už len zlepšovať.

Matej Bořuta, 3. A

Adaptačný deň 2.B

Pravdepodobne z dôvodu budovania triedneho kolektívu po skončení online vyučovania, boli pre prvákov a druhákov na našej škole plánované adaptačné dni. Tie sa konali v máji, krátko po návrate do školy. Žiaci mali pôvodne naplánované aktivity v prírode, konkrétne žiaci z 2. B triedy mali dňa 14. 5. 2021 ísť von so psami z útulku organizácie *Sloboda zvierat*.

Práve v daný deň však bolo zlé počasie, a preto väčšia časť žiakov mala ako náhradný program vychádzku do obchodného centra Bory Mall. Tam v skupinách, na základe indícií, dostali za úlohu nájsť rôzne obchodné prevádzky a odpotiť sa pred nimi (napr. **Keď uvidíš lasagne, lenivý byť prestane. = obchod JOHN GARFIELD, alebo Dobrú kávu nehľadaj v Karibskom mori, nájdeš ju aj v nákupnom centre Bory. = kaviareň KARIBIK CAFE**).

Niektorí žiaci išli, keď sa vyčasil, vyvetrať psov z útulku pod dozorom p. prof. Prutkayovej. Prechádzka so psami prebiehala v lese neďaleko útulku na Poliankach.

Matej Bořuta, 3. A
foto: archív školy

Dojmy účastníčky

„Myslím si, že to bola veľmi zaujímavá aktivita, pri ktorej sme sa veľa zasmiali, zapojili tímového ducha, a trochu aj rozum. Zozbierali sa ľudia, ktorí sa nenechali odbiť zamračeným počasím, a chceli zobrať psíkov na prechádzku. To, že sme spravili dobrú vec, a pomohli psíkom v núdzi bol nenahraditeľný pocit, mám v pláne zájsť tam znova. Je to veľmi pekne strávený čas a odporúčam aj ostatným zastaviť sa tam.“

Daniela Haarová, 2. B

Študenti z 2. B pri venčení psov.

Študenti z 2. B pred predajňou v Bory Mall.

V y t e s a n é d o k a m e ň a

Stačí kráčať

Odkiaľ sa vzali nápisy na schodoch?

Ja (Hana Lazíková) a Teo Keszi sme mali, ako študenti našej školy, možnosť ísť na workshop *Projekt je zmena*. Workshop bol organizovaný Bratislavským samosprávnym krajom aj luventou a venoval sa tvorbe projektov a projektovému manažmentu. Cieľom bolo, aby študenti napísali a realizovali vlastný malý projekt, ktorý by bol financovaný Bratislavským samosprávnym krajom. *Projekt je zmena* mal mať tri fázy. Prvú - úvodnú, druhú - prednáškovú, spojenú s neformálnym vzdelávaním a tretiu, na ktorej by študenti odprezentovali projekty, ktoré sa im podarilo vytvoriť. Prvé dve časti sa konali už pred rokom v januári a februári. Projekt, ktorý sme napísali - *Stačí kráčať* - bol podaný na BSK a schválený. Workshop bol pozastavený, a preto sa projekt nerealizoval tak, ako mal.

Žiacka školská rada však na tento projekt nezabudla a hľadala možnosť, ako ho uskutočniť. Pán profesor Loffay tesne predtým, ako sa konali prijímačky, povedal, že je najvyšší čas projekt zrealizovať. Požiadal o financie zo školy a škola kúpila laminátor s rezačkou, lepiacu pásku a nápisy na schody boli na svete. Zisťovali sme priamo od vás, či sa vám tento výtvor páči.

1. Čo hovoríš na schody?

- Nápisy na schodoch ma prekvapili, keď som ich prvý raz videl, také malé spestrenie.
- Nápisy na schodoch sa mi páčia a považujem to za veľmi pekné oživenie schodiska.
- Áno, páčia sa mi.
- V pohodičke, páčia sa mi.
- Akože nie je to určite zlé, až na to, že to ide naopak, čítaš odhora, ale keď ideš hore, tak by si asi mala čítať odspodu.

2. Páčila by sa ti možnosť mať na nich vlastný text?

- Bolo by to zaujímavé.
- Určite by sa mi páčilo mať vlastný text na schodoch, ak by sme však mali túto možnosť, tak by na niektorých nevyšli schody.
- Asi áno.
- Asi aj áno, ale neviem čo.
- Asi nie.
- Jeden, ktorý by som chcela tam už je, ten o láske a matematike smerom ku kabinetu matikárov (Albert Einstein)
- Vlastný text neviem, ale keby sa obmieňa podľa napríklad nejakých akcií alebo podobných vecí, tak to áno.

Hana Lazíková, 3. B
foto: archiv redakcie

Umelecká tvorba žiakov GAE

Túlanie

Svetom sa túlaš,
cestu si hľadáš.

Dovoľ mi to.
Nepozeraj zastreto!

Nech túlame sa svetom spolu,
odoženieme všetku smolu.
Túlime sa k sebe silno.
nechcem ťa stratiť mylne.

Neboj sa monštra,
iba ukáže zuby.
Nedovoľ mu zakusnúť, kostra.
budem tu pre teba kiežby...

Bojuj s ním,
viem, že to dokážeš,
zubom ostrejším
peklo mu ukážeš.

Strach z budúcnosti oboch nás gniavi.
To, čo sa stane, nikto nevyveští.

Verím, že spolu túlať sa budeme,
v šťastný koniec dúfať budeme.

študentka GAE

Nakreslila: Vanesa Mehešová, 3. B

foto: internet

Ak by ste aj vy chceli ukázať svoj talent,
posielajte nám vaše výtvary na mail:

prichut.tyzdna@gmail.com

Do predmetu správy napíšte *Umelecká tvorba*

Vlasy jej vejú vo vetre. Stojí na moste a pozerá sa, ako rieka dole hľadá svoj cieľ. More. Miesto, kam sa má dostať, kde má naplniť svoj osud, kde má patriť. Dievčina sa obzerala okolo seba. Zdalo sa, že je zmätená. Ona svoj zmysel asi ešte nenašla a možno ho už ani neplánovala hľadať...

„Č-č-čo to robí?“ koktal Fred.

„Netuším, ale stojíme tu už dobrých 10 minút! Vám sa ešte chce pozeráť na tú vodu?“ vyštekol Angus.

„Mne sa tá voda páči. Ktovie, koľko v nej môže byť rýb,“ nadchýnala sa Joy, „Mali by sme sa ísť pozrieť bližšie.“

„Nech ti to ani ne-nenapadne. M-m-môžeme spadnúť!“ varoval ju Fred.

Angus sa prestal pozeráť na vodu, videl totiž príležitosť.

„A čo keď skočí? Mal by som prebrať velenie! Síce je tento svet o ničom a je tu s vami nuda, ale nechcem, aby sme skočili,“ povedal a postavil sa zo svojho miesta. Bol pripravený prebrať velenie. Fred mu však skočil do cesty a zdesene na neho hľadel.

„N-n-nie!“ zapišťal.

„Vypadni mi z cesty! Chcem nás zachrániť!“ hučal Angus.

„Už na nás za-zabudla a je tu ba-bariéra. S-s-skúsme to inak.“ bojzlivito argumentoval Fred.

„No a čo, že zabudla?! Spomenie si! A nemyslím si, že je tá bariéra taká pevná... Ja by som to zvládol!“ snažil sa ho prehovoriť Angus.

„Vyzerá to ako bublina, ale nepraskne tak ľahko. Hrala som sa s ňou, veď je to to najzábavnejšie, čo tu je!“ prezradila Joy, hrdá, že vie viac ako oni.

Angus však nestrácal čas, a čo najrýchlejšie sa rozbehol. Natočil sa bokom. Tesne pred bariérou vyskočil. Bol pripravený na hladký prelet skrz. Avšak bublinová bariéra nepovolila. Odrazila ho späť. Letel pekných pár metrov a pristál rovno pred Joy.

„Vidíš, vravela som! Ha-ha-ha!“ smiala sa na ňom.

Angus na ňu zazrel, no nepovedal ani slovo. Zozbieral sa zo zeme, oprášil sa a zdalo sa, že je v poriadku.

„T-t-takto to nepôjde. Má-máte iný nápad? Ja-ja,“ zafňukal Fred a vrátil sa na svoje miesto, „Ja nechcem, aby sme skočili.“

„Keď nevieme prebrať velenie, čo môžeme spraviť?“ hundral si popod nos Angus, ktorý už znova sedel na svojom mieste.

Na chvíľu sa všetci ponorili do svojich myšlienok. Bolo vidno, ako sa im krúti kolieska, ako sa im parí z hlavy. Nad malou Joy sa dokonca zjavil nápis loading.

Znova sa poobzerala okolo seba. Široko-ďaleko nebolo ani živej duše. Dievčina sa predklonila ponad zábradlie. Možno počula Joy a rozhodla sa splniť jej želanie... Pre rozbúrenú hladinu však nebolo vidno ani jednu rybu. Povzdychla si. Nechcelo sa jej už viac čakať.

„V-v-vidíte, čo robí?“ odrazu splašene kričal Fred.

„Musíme konať! Kašľať na to, či si spomenie! Tu ide o nás všetkých!“ strácal nervy Angus.

Teraz už nikto nenamietal. Zdalo sa, že situácia je vážna. Naozaj im už nezáležalo na tom, či si spomenie, vedeli však, že cez bariéru sa nedostanú. Všetci sa znova zahrabali do svojich myšlienok a snažili sa najsť odpoveď.

„Mohli by sme jej ukázať slniečko!“ odrazu sa víťazoslávne škerila Joy.

„Tá beťárka má niečo do seba.“ chválil ju Angus.

„Ch-chceš jej poslať správu?“ čudoval sa Fred.

„Je to možnosť, ako ju odhovoríť alebo jej povedať, aby nás nechala ísť na povrch. Ak sa jej to nepáči, ja s radosťou preberiem velenie!“ hovoril Angus s novou iskrou.

„Tak dajte packy!“ tešila sa Joy.

Fred neváhal a chytil ju aj Angusa za ruku. Angus pretočil očami a s nechutťou sa ich chytil. Zavreli oči a sústredili sa. O malú chvíľu bolo vidno, ako sa malé obláčiky vznášajú smerom hore.

„Sme tu s tebou,“ ozývalo sa jej hlavou. No ona sa nezľakla, vedela, že sú tam. Zažila s nimi veľa zábavy a koľko starostí jej narobili, keď na začiatku preberali velenie bez toho, aby o tom vedela. Zachechtala sa. Áno, jej alter egá vedeli narobiť šarádu. Nechápala však, prečo ich počuje. Brala totiž lieky, predpísala jej ich doktorka, na jej disociatívnu poruchu osobnosti. Rozhodla sa však, že si vypočuje, čo majú na srdci a lepšie sa započúvala do svojho vnútra.

„Na maličkostiach naozaj záleží. Všetko si užívaj.“

„Aj keď je to niekedy ťažké, nikdy v tom nemusíš byť sama.“

„Vždy sa nájde niekto, kto ťa podrží a pomôže ti.“

„Zaslúžiš si oddych.“

„Aj keď sa cítiš stratená, raz sa určite nájdeš.“

„Nemusíš byť ako tá rieka. To, čo máš, je to, na čom naozaj záleží.“

„Aj keď ich nevidíš, rybky sú vždy vo vode.“

Netušila, prečo jej to chceli povedať, ale rozhodla sa prijať to ako rady od starých známych. Rozmýšľala nad nimi a bola za nich vďačná, hoci jej vrtalo hlavou, prečo cítili potrebu ozvať sa. Stále nevedela, ako je možné, že ich počuje aj keď berie lieky. Tým najhorším obdobím si už predsa prešla. Nepoznala odpoveď, ale bola rada za slovká útechy, ktoré od nich dostala. Vedela, že tu vždy budú pre ňu.

Bola priveľmi zamyslená, a keď začula kroky za sebou, strhla sa. Jej srdce zahorelo radosťou a rozbehla sa k nemu. Síce prišiel neskôr, ale prišiel a to jej stačilo. Objali sa. Vedela, že kým má jeho, všetko bude v poriadku. Nepotrebovala väčší zmysel, nepotrebovala ho hľadať. Pretože on bol jej morom. Nemusela pátrať po svojom osude, po svojom mieste vo svete. Stačilo, že niečo znamenala pre neho. A teda aj pre ľudí okolo seba, ktorým na nej záležalo.

Hana Lazíková, 3. B

foto: internet

Deň narcisov

Deň narcisov je deň, keď môžeme pomôcť ľuďom s rakovinou tým, že si zakúpime malý narcis. Ten, na znak podpory tejto zbierky, je možné pripnúť si na svoje oblečenie. Peniaze z tejto zbierky sú neskôr použité na pomoc onkologickým pacientom, ale aj ich blízkym. V tomto roku sa zbierka konala už dvadsiaty piatykrát, ale vzhľadom na pandemickú situáciu mala neobyčajné podmienky. V uliciach neboli žiadni dobrovoľníci, a preto sme mohli podporiť Ligu proti rakovine inými spôsobmi, keďže Deň narcisov nemôže mať pauzu.

Liga proti rakovine sa rozhodla vytvoriť súťaž o najväčší narcis, pre zachovanie myšlienky spolupatričnosti, povedomia o Dni narcisov a motivovanie k tvorivosti, kolektívnosti a súťaživosti. Narcis mohol byť vyrobený z akéhokolvek materiálu a jeho veľkosť mala byť zjavne merateľná.

Naši žiaci sa rozhodli vytvoriť živý narcis.

My sme sa však rozhodli, že „materiálom“ na vytvorenie najväčšieho narcisu budú naši študenti. Tí sa obliekli do žltých, oranžových a zelených tričiek a dňa 27. 05. 2021 sa stretli na školskom basketbalovom ihrisku. Najskôr sa zoskupili oranžoví, ktorí predstavovali stred kvetu. Potom sa postupne formovali žlté lupienky a nakoniec zelená stonka. Zakončením akcie bolo nakreslenie obrysov narcisu okolo študentov a odfotením výslednej fotografie.

Sabína Mocková, 3. A
foto: *archív školy*

Škola priateľská k deťom

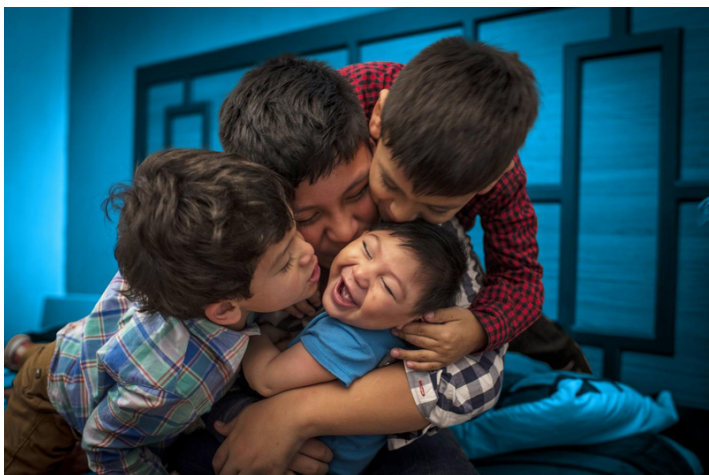
Gymnázium Alberta Einsteina sa zapojilo aj do projektu *Škola priateľská k deťom*, ktorý organizuje organizácia UNICEF. Školy, ktoré sa do projektu zapojili, mali finančne prispieť a vďaka tomu pomôcť deťom.

Do zbierky sa zapojila trieda 1. E, všetky tretieacke triedy a trieda 4. E, ktoré spolu vyzbierali 71,50€. Vyzbierané peniaze sa použijú na zakúpenie vakcín proti obrne a osýpkam, a ceruziek pre detí žijúce v krajinách, kde zúria vojny alebo ich pustošia prírodné katastrofy. Mnohých zaujal aj príbeh dieťaťa menom Amira, ktorej zachránila život arašidová pasta.

Naša škola splnila podmienky na to, aby sme sa stali oficiálnou Školou priateľskou k deťom. Veríme, že tohtoročná zbierka reálne pomôže deťom v núdzi na celom svete.

Matej Bořuta, Matúš Hübner 3. A

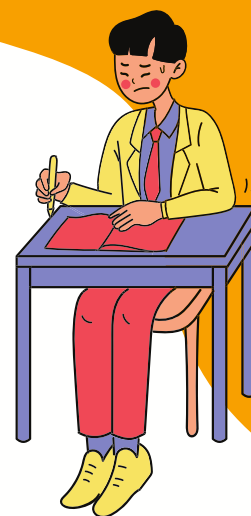
foto: internet

Prijímačky

My všetci, ale aj žiaci deviateho a ôsmeho ročníka základných škôl sa väčšinu školského roka učili dištančne. Takisto sa trápili a mali pocit, že prijímačky nezvládnu, a preto, tak ako maturanti, bojovali za ich zrušenie. Aj napriek tomu, že maturanti a žiaci základných škôl mali podmienky rovnaké, zrušené boli len maturity. Prijímačky na stredné školy sa konali, hoci minulý rok boli zrušené aj tie. Podľa ministra školstva je maturita ukončenie štúdia na základe výsledkov, ktoré sa dajú stanoviť a definovať. Avšak prijímacie skúšky overujú, či má žiak schopnosti a vedomosti, aby danú školu absolvoval.

Tento rok záujemci o štúdium na našej škole možno uvideli našu školu po prvýkrát až na prijímačkách. Zvyčajne si školu prídu pozrieť osobne v rámci DOD, teraz sa im naše gymnázium odprezentovalo na Virtuálnom dni otvorených dverí. Žiaci základných škôl mali možnosť pozrieť si videá jednotlivých sekcií a spýtať sa našich profesorov na všetko, čo ich zaujímalo. Verím, že vďaka tomu sa im podarilo poskladať mozaiku o krásach našej školy a rozhodli sa patriť medzi našich študentov.

Na našej škole sa prvé kolo prijímacích skúšok konalo v dvoch termínoch.

1. termín:

štvorročné štúdium - 3. mája 2021

bilingválne štúdium - 5. mája 2021

2. termín:

štvorročné štúdium - 10. mája 2021

bilingválne štúdium - 12. mája 2021

Myslím, že aj napriek nepriaznivej situácii boli žiaci na prijímačky dostatočne pripravení. Naša škola pre nich organizovala konzultačné online hodiny k prijímacím pohovorom. Uchádzači o štúdium na našej škole z prvého termínu, ale aj druhého termínu už svoje výsledky vedia. Na Gymnázium Alberta Einsteina budúci rok nastúpi 28 prvákov štvorročného štúdia a 60 prvákov bilingválneho - päťročného štúdia.

Na prvé dojmy z našej školy a prijímacích skúšok sme sa opýtali niektorých žiakov základných škôl, ktorí majú záujem o štúdium na našej škole.

Dojmy uchádzačov z prijímacích pohovorov

„Na ruské bilingválne štúdium by som rada išla, pretože od malička ma zaujíma všetko, čo súvisí s Ruskom. Pozerala som aj ruské rozprávky – napríklad No počkaj! Jeden rok som mávala aj súkromné hodiny ruštiny. Prijímacie testy neboli ľahké, ale dalo sa to zvládnuť. Na prijímačky som sa pripravovala tak, že som si vytlačila ukážky z webovej stránky a absolvovala som tri prípravné hodiny. Na našej škole sme si taktiež opakovali slovenčinu aj matematiku, i keď veľmi málo.“

žiacka ZŠ

„Na prijímacie pohovory som sa pripravoval dva mesiace. V podstate je to moja vysnívaná škola. Chcem sa naučiť po rusky preto, lebo môj otec pozerá každý deň ruské správy na Youtube a rád by som zistil, čo ho na tom tak fascinuje. Túžim ich pozeráť s ním a rozumieť tomu bez toho, aby mi to musel prekladať. Keď budem veľký, chcel by som precestovať Rusko, pretože ma zaujíma jeho história.“

žiak ZŠ

„TESTY: Slovenčina bola celkom fajn, ale obsahovala veľa cvičení. Bolo to priemerne ťažké. Matematika bola dosť ťažká a nestihla som dve cvičenia. Na môj vkus tam bolo tiež dosť cvičení.

ŠKOLA: Škola je krásna. Hlásila som sa na ňu, pretože by som chcela vyskúšať prekladateľstvo z ruštiny do slovenčiny alebo naopak. Čítala som si aj váš školský časopis a je úžasný.

PANI UČITEĽKA: Pani učiteľka bola na nás milá a všetko nám vysvetlila.“

žiačka ZŠ

„Na túto školu som sa hlásil, pretože mám záujem študovať ruštinu, ktorá ma už dlho fascinuje a príde mi ako veľmi lákavá možnosť. Na prijímačky som sa pripravoval veľmi intenzívne a boli celkom fajn až na veľký počet úloh. O tejto škole som počul len samé pozitívne ohlasy.“

žiak ZŠ

„Podľa mňa to bolo celkom ťažké. Chcem ísť na túto školu, lebo ma baví ruština. Myslím si, že viem veľmi dobre rozprávať po rusky. Počula som od kamarátov, že sú tu veľmi dobrí učitelia. Keď som sem prišla, stretla nás veľmi milá pani a bola veľmi zlatá a dobrá a hneď som prestala stresovať. Táto škola sa mi veľmi páči. Na prijímačky som sa naučila tak, že som si zopakovala všetko učivo od piateho ročníka. Celkom som bola prekvapená, že si pamätám toľko vecí.“

žiačka ZŠ

„Na prijímacie skúšky som sa pripravoval s cieľom dostať sa na Gymnázium Alberta Einsteina. Z reči môjho brata, ktorý túto školu už absolvoval, som usúdil, že to je najlepšia bilingválna škola v Bratislave. Počas prípravy na prijímacie skúšky som vypracoval prijímacie skúšky z predchádzajúcich rokov, ktoré máte na stránke školy. Dúfam teda, že budem prijatý a budem môcť študovať na tejto škole.“

žiak ZŠ

Tešíme sa na našich budúcoročných prvákov a gratulujeme všetkým, ktorí boli prijatí na našu školu.

Hana Lazíková, 3. B
foto: internet

Mladý Európan

Tento rok sa konal 16. ročník vedomostnej súťaže *Mladý Európan*. Súťaž je určená študentom druhých, tretích a štvrtých ročníkov stredných škôl z celého Slovenska. Naša škola sa do nej každoročne zapája.

Poslaním súťaže je zvýšiť povedomie participatívneho občianstva Európskej únie medzi študentmi stredných škôl na Slovensku. Nosnou témou sú všeobecné znalosti o histórii, geografii, osobnostiach a najvýznamnejších pamätihodnostiach EÚ.

Našu školu tento rok reprezentoval tím v zložení: Daniela Haarová z 2. B, Samuel Horňák z 3. B a Lucas Crkoň zo 4. E triedy. To, ako súťaž prebiehala, nám priblížil Samuel Horňák z 3. B triedy:

„Týždeň pred súťažou sa zasielala práca o jednej z predsedajúcich krajín EÚ. Mohlo to byť video, prezentácia alebo referát. My sme vytvorili video o Portugalsku.

Súťaž sa konala pod vedením pani profesorky Chrenovej, ale pomohol nám aj pán profesor Loffay. Podujatie prebiehalo online, takže sme súťažili v učebni informatiky. Súťaž mala tri kolá.

Prvé kolo tvoril vedomostný test o Európskej únii s počtom otázok 50. Otázky sa týkali inštitúcií, histórie, politiky, geografie, jazykov a ekonomiky. Na každú otázku bol čas 15 sekúnd, takže to bolo skutočne náročné.

Druhé kolo tvoril jazykový test, ktorý nebol o nič jednoduchší a časový limit na odpoveď sa znížil na 10 sekúnd.

Finálne tretie kolo tvoril kvíz z 18 otázok, doplnených o obrázky. Otázky boli o dominantách, osobnostiach a symboloch členských krajín. Na súťaž sme sa pripravovali cez Microsoft Teams a aj napriek krátkemu času sa nám podarilo získať krásne 2. miesto nakoľko od prvého miesta nás delili len 3 body. Nevadí, snáď o rok sa nám to podarí!“

Simona Karasová, Samuel Horňák 3. B
foto: archív školy

Daniela Haarová, Lucas Crkoň a Samuel Horňák na súťaži Mladý Európan.

Veľvyslanectvo mladých

11. ročník projektu Veľvyslanectvo mladých prebehol aj napriek protipandemickým opatreniam naživo a nie v online forme. A, samozrejme, aj naši študenti boli pri tom. V kategórii stredné školy sme obsadili obdivuhodné 3. miesto (Barbora Posilná, 4. E a Jozef Lukniš, 4. D) a okrem toho aj krásne 1. miesto spolu s titulom veľvyslanec mladých! O tento veľký úspech sa postarala naša študentka Hana Lazíková z 3. B. Bližšie sa k tomu vyjadrila takto:

„O Veľvyslanectve mladých som sa dozvedela od pani riaditeľky PaedDr. Moniky Kolkovej. Vďaka tomu, že som členkou Žiackej školskej rady a iniciovala som besedu s Viktorom Vinczem. Pani riaditeľka sa na mňa obrátila s prosbou, či by som nevypracovala projekt zameraný na životné prostredie. Nedovolila som si odmietnuť a dobre som spravila.

Už len názov môjho projektu hovorí za všetko - Vráťme prírode, čo jej patrí!. Moja práca bola o množstve biologického odpadu, ktoré ako škola vyprodukuje a o tom, ako by sa malo s takýmto odpadom šetrne voči prírode nakladať - kompostovať ho. Hlavným cieľom bolo vybudovať kompostovisko na našej škole.

Na projekte som pracovala asi dva-tri mesiace. Spracovala som ho sama, avšak s formálnou stránkou, toho, čo všetko by v ňom malo byť, mi pomohla pani riaditeľka, za čo jej veľmi ďakujem. S prípravou na obhajobu mi pomáhala pani profesorka Marína Holíková, bez nej by som to určite nezvládla, pretože som prezentovala v angličtine. Úprimne, mám pocit, že ja a angličtina nie sme veľkí kamaráti, hlavne, čo sa týka rozprávania... Vďaka pani profesorky Holíkovej som sa dostala do formy, a keď som prezentovala, cítila som, že som aspoň jednou nohou doma.

Aké som mala pocity, keď som sa stala Veľvyslankyňou mladých pre tento rok? Bola som šťastná, prekvapená a vystresovaná. Tým, že som nebola spokojná sama so sebou a s tým, ako som projekt obhájila, som si výhru na mieste až tak neužila, akoby som aj mohla, keď si ma jedna pani hneď odtiahla na rozhovor. Eufória z výhry a uvedomenie si úspechu na mňa doľahlo až doma.“

Veľký úspech pre naše gymnázium.

Hana Lazíková 3. B pri obhajobe projektu.

Hanke ďakujem za jej čas a dúfam, že aj s ostatnými študentmi bude naďalej takto úspešne reprezentovať našu školu.

Laura Báštiová 3. B

RUSKO MOJIMI FARBAMI

Rusko mojimi farbami je umelecká súťaž, ktorá prebiehala od 20. februára do 12. apríla 2021 pri príležitosti 60. výročia prvého letu človeka do vesmíru. Súťaž usporiadalo Veľvyslanectvo Ruskej federácie v Slovenskej republike a Ruské centrum vedy a kultúry v Bratislave. Z našej školy sa stali víhercami študentka Alexandra Mária Greždová (A.G.) z 2. E triedy a študent Kornel Oravec (K.O.) z 1. D triedy. Rozhodli sme sa preto položiť im zopár otázok ohľadom súťaže, ale aj maľovania vo voľnom čase.

Odkedy sa venuješ maľovaniu?

A. G.: Maľovaniu sa venujem od mala, ani neviem povedať presne odkedy, lebo kresliť som začala už v škôlke. Profesionálne sa však venujem maľovaniu od 1. triedy, keď som sa prihlásila na umeleckú školu a spravila som prijímačky.

K. O.: Maľovaniu a kresleniu sa venujem od svojich piatich rokov. Už v škôlke som navštevoval Základnú umeleckú školu v Lučenci, ktorú som minulý školský rok úspešne ukončil.

Ako si sa k nemu dostal(a)?

A. G.: Pokiaľ ide o to, ako som sa k tomu dostala profesionálne, tak to bolo vďaka mojej učiteľke na ZUŠ. Bola to akademická maliarka, čo sa už teraz taký titul ani nedáva, a tá ma k maľovaniu dostala a stalo sa takou mojou záľubou.

K. O.: Maľovanie ma bavilo od malička.

Kedy je pre teba najlepší čas na maľovanie?

A. G.: Najlepší čas na maľovanie je vtedy, keď mám na to náladu alebo inšpiráciu. Nie je to pravidelne, o takej a takej hodine. Takže to dosť závisí od nálady.

K. O.: Najlepšie sa mi maľuje cez víkendy, keď mám pokoj a som sám. Veľmi rád kreslím vonku, v prírode, napríklad v našej záhrade.

Máš nejaký vzor alebo niečo, čo ťa inšpiruje k maľovaniu?

A. G.: Veľmi obdivujem ruských akvarelistov. Mnohých z nich aj sledujem na Instagrame a snažím sa pochopiť, akým štýlom tie diela robili. Okrem iného by som povedala, že mojím vzorom je aj Renoir. Je to umelec z obdobia impresionizmu. Na jeho tvorbe sa mi páči, že sú to pocity malby.

K. O.: Konkrétny vzor nemám. Boli to hlavne pani učiteľky v materskej škôlke, ktoré u mňa objavili talent a podporovali ma. Inšpirácia musí prísť sama.

Aké obrazy najradšej maľuješ?

A. G.: Najradšej maľujem akvarely. Zdá sa to byť také, že tie farby sa rozpíjajú, ale to práve robí tú hĺbku obrazu. Inak radšej kreslím alebo robím rýchle náčrty. Napríklad keď idem do mesta, snažím sa načrtnúť na papier nápady čo najskôr, aby mi neušli.

K. O.: Najradšej kreslím prírodu a všetko, čo je s ňou spojené.

Bola pre teba daná téma na súťaži ťažká?

A. G.: Téma na súťaži nebola vôbec ťažká. Skôr to bolo tak, že som mala nápad a len som hľadala tému, ku ktorej by sa to hodilo.

K. O.: Ani nie.

Ako si postupoval(a) pri rozhodovaní sa, aký obrázok nakreslíš?

A. G.: Postup som už opísala v predchádzajúcej otázke, ale bolo to skôr také, že som chcela, aby to malo aj zmysel a nejakú pointu.

K. O.: Boli stanovené témy a z tých som mal možnosť vybrať si. Najviac ma oslovila téma *Gagarin - prvý človek vo vesmíre*.

Vieš si predstaviť, že by si sa maľovaniu venoval(a) aj v budúcnosti profesionálne?

A. G.: Áno, viem si to stopercente predstaviť. Plánujem si robiť dve vysoké školy a jedna z toho bude umelecká. Chcela by som sa tomu venovať aj v budúcnosti, lebo maľovanie ma napína a považujem to za zmysluplnú činnosť.

K. O.: Kresleniu sa venujem len vo svojom voľnom čase. Viac-menej je to moje hobby. Do budúcnosti by som chcel byť lekárom - ortopédom.

Kornel Oravec, 1. D
Gagarin: človek vo vesmíre
výherné dielo

Alexandra Mária Grežďová, 2. E
Tereškovová: prvá kozmonautka
výherné dielo

Príbeh

Časť tretia

Je tu ďalšie pokračovanie krátkeho príbehu o Leinom živote. Na Dominikovu otázku Lea odpovedala kladne. Nastal deň, keď sa majú stretnúť.

Sobota, tri hodiny poobede. Vyšla som z brány mojej bytovky a v diaľke som už zazrela Dominika. Napriek tomu, že som takzvaný stressman, vôbec som nebola nervózna. Vlastne som bola šťastná, že budem mať novú spoločnosť, a tak som bola bez nejakých očakávaní. Chcela som si užiť príjemný čas tu a teraz.

„Ahoj, Leuš,“ pozdravil ma a taktiež aj ja jeho. Opäť vyzeral veľmi šarmantne, mal na sebe známy kabát, čierne nohavice a slušné topánky. Dokonca som si na jeho vlasoch všimla gél. V duchu som sa pousmiala.

„Máš vlastne premyslené, kam pôjdeme a čo budeme robiť?“ zamyslene som sa ho spýtala, pretože som ani netušila, kam sa chystáme. Tak nejako som celý program nechala naňho.

„To závisí od toho, či sa ti chce kráčať alebo nie,“ usmial sa.

„Je krásne počasie a kráčanie mi rozhodne problém nerobí.“ Bola som celkom zvedavá, akú cestu zvolí. Nechcelo sa mi byť na nejakom mieste, kde je veľa ľudí pokope.

„Tak poď. Viem presne, kam ťa zoberiem.“

A tak sme išli. Naša konverzácia začala témou - ako zvyčajne s novými ľuďmi - škola. Prezradil mi, že študuje na elektrotechnickej škole a plánuje v tom smere pokračovať. Jeho obľúbené predmety sú matematika a fyzika, vraj do seba krásne zapadajú. Po chvíľach rozprávania sa role obrátili a ja som bola tá, ktorá teraz mala odpovedať na otázky. Vždy som sa bála týchto otázok, pretože som nikdy nevedela na ne jasne odpovedať.

„Najviac ma asi zaujímajú cudzie jazyky. Sú naozaj praktické a som rada, keď sa môžem rozprávať s ľuďmi iných kultúr a dozvedieť sa o nich niečo viac.“ To nemenilo nič na situácii, že neviem, akým smerom sa mám vydať ďalej po strednej škole. Nebaví ma prekladateľstvo, cudzie jazyky vnímam skôr ako hobby. Po dlhšej chvíli chodenia sme sa dostali na miesto, ktoré mi nebolo také známe, ako som si na začiatku myslela. Pred nami sa rozprestieral malý les, ku ktorému viedla vychodená cestička. Obaja sme zastali a pozerali na tú krásu, ktorá bola doteraz pre mňa iba tajomstvom.

„Bývam tu celý môj život, ale na tomto mieste som ešte nikdy nebola,“ oznámila som mu s údivom a prekvapením. Myslím si, že to aj tušil, preto si bol taký istý tým, kam pôjdeme.

„Málo ľudí o ňom vie. Je skrytý za panelákmi a z opačnej strany sa k nemu nedá dostať tak ľahko. Moja babka kedysi bývala v tejto lokalite. Ostatní chlapci sa hrali na ihrisku, či hrali futbal, no ja som rád chodieval práve sem.“ Z jeho slov som cítila, že rád spomína na svoje detstvo, preto som sa trochu pousmiala. Znovu sme vykročili a vošli do lesa. Bolo tu tak ticho, ale zároveň tu spievali vtáky a bolo počuť šum... vody?

„Áno, počuješ dobre. Tu neďaleko je malinký potôčik, je to moje najobľúbenejšie miesto. Človek hneď príde na iné, pokojnejšie myšlienky.“ Zľakla som sa, že mi nazrel do mysle, ale pravdepodobne len vyčítal môj výraz tváre. Pokračovali sme v konverzácii, až kým sme sa dostali k spomínanému potôčiku. Blízko bola aj lavička, na ktorú sme si sadli. Cítila som sa naozaj príjemne. Zrazu sme obaja stíchli a atmosféra zvažnela.

„Ako sa má Paula? Stále ste také dobré kamarátky?“ túto otázku som viac-menej čakala, ale aj tak ma až pichlo pri srdci. Bolo mi veľmi ľúto, že jej nebudem môcť zreferovať dnešný deň, aspoň nie osobne. No náš kontakt zaniká čím ďalej, tým viac.

„Paula sa pred vyše rokom odsťahovala do Trenčína. Cez leto sme sa párkrát videli, ale bolo ťažké si na to zvyknúť. Boli sme nerozlučná dvojica, ktorá sa od seba oddelila.“ otvorila som mu kúsok svojho srdca a mne sa aj po roku nahrnuli slzy do očí, ktoré som, našťastie, včas potlačila naspäť. Dominik len ticho hľadel na zem, akoby rozmýšľal nad tým, čo sa vlastne stalo.

„Viem, ako sa cítiš,“ prerušil to ticho a uprel svoj pohľad do mojich očí. „Ľudia odchádzajú, ale aj prichádzajú. Sú to takzvaní pútnici, putujú s tebou cestou života len nejakú chvíľu. Ich úlohou je zanechať odkaz a naučiť človeka novú lekciu.“ Postavil sa a odtrhol púpavu, ktorá bola blízko lavičky, na ktorej sme sedeli. S úsmevom mi ju daroval a dodal: „Koniec koncov... život je krásny taký, aký je.“

A mal pravdu. Každá udalosť, tá dobrá i tá zlá, nás posúva stále dopredu.

Už sa stmievalo, a tak sme sa pobrali domov. Počas cesty naspäť sme ďalej rozoberali vážne témy a naopak, niekedy sme sa tak smiali, že nás určite bolo počuť na celé sídlisko. Zrazu prešla téma na sny.

„Často sa mi snívajú nočné mory. Bol som dokonca námesačný, ale rodičia s tým nevedeli nič spraviť. Do školy som chodieval nevyspatý a s kruhmi pod očami.“

Pri poslednej vete som sa trochu pousmiala, pretože moje kruhy pod očami nepotrebujú žiadne nočné mory na to, aby existovali. Ale úsmev sa mi hneď zmrazil po tom, čo následne povedal.

„Posledné týždne je to iné. Už pár mesiacov som nemal žiadnu nočnú moru, práveže sa mi snívajú veľmi pekný sen. Bol som medzi stromami a slnko, okrem príjemného tepla, vyžarovalo aj pozitívnu energiu. Na stromoch rástlo všetko možné, tuším aj peniaze... Možno ti to príde vtipné, no videl som aj vílu.“

Srdce sa mi rozbúchalo a dych sa mi zrýchlil.

„Vílu?“ opýtala som sa trochu nervózne. Cítila som, ako sa červenám, až som mala pocit, že vybuchnem.

„Áno. Mala krídla a myslím, že ma aj videla. No vtedy som sa prebudil.“ Jeho slová mi prišli priam nereálne. Ja som sa však nepriznala s mojím snom. Len som ticho kráčala vedľa neho a bola som vďačná, že sme sa o tom už viac nebavili.

Dominik ma odprevadil k môjmu vchodu, kde sme sa rozlúčili. Obidvaja sme skonštatovali, že dnes to bolo fajn a radi sa znovu stretneme.

Sabína Mocková, 3. A

65. VÝROČIE OTVORENIA PRVEJ TRIEDY NA GYMNÁZIU ALBERTA EINSTEINA

Výstavba jedenástročnej školy na **Makarenkovej ulici v Petržalke** sa začala v roku **1955**. V budove školy sa malo nachádzať 14 učební, odborné posluchárne, kabinety a laboratóriá. O výstavbu sa zaslúžili: riaditeľ Národnej školy na Školskej ulici František Petrovič, predseda národného výboru Staré Mesto Karol Burian, Ernest Benko, Štefan Škvarenina, Jozef Vacho, Čibová, Majorová. Časť verejnosti vnímala rozhodnutie postaviť školu na pravom brehu Dunaja s pochybnosťami.

Pôvodne sa rátalo s tým, že vyučovanie sa začne až vo februári 1957, no slávnostné otvorenie školy bolo zásluhou riaditeľa a pedagógov už **1. septembra 1956**. Dva týždne predtým všetci budúci pracovníci školy upratovali jej priestory. Areál školy sa upravoval svojpomocne v priebehu školského roka. Profesorka V. Krištofová na tieto dni takto spomínala: „Každý mlčky nosil parkety a neveril, že v nasledujúce dni bude stáť v triedach a vyučovať. Tieto pochybnosti sme mali všetci hlboko skryté v myšliach, nik sa ich však neodvážil povedať nahlas. **Dr. Gustáv Belán, prvý riaditeľ tejto školy**, mal však iný názor. S veľkým elánom a pre mňa nepochopiteľnou silou nás dokázal všetkých presvedčiť o opaku. 3. septembra 1956, bolo to v pondelok, zasadli žiaci do školských lavíc a my, učitelia, sme začali vysvetľovať učivo.“

V budove školy sa nachádzalo aj 12 bytových jednotiek pre pedagógov. Škola bola prvou školou v Petržalke, ktorá poskytovala úplné stredné vzdelanie. Riaditeľom bol Dr. Gustáv Belán a zástupcom riaditeľa sa stal František Petrovič. Dňa 1. septembra 2021 uplynie presne 65 rokov od otvorenia prvej triedy na našej škole.

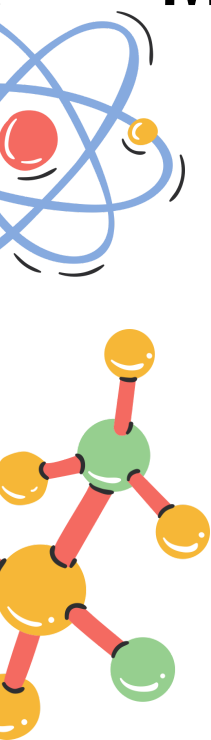

Naša škola počas výstavby a dnes.

Matúš Hübner 3.A
foto: archív školy

Máme nové chemické laboratórium!

Na našej škole sa udiala výnimočná udalosť, a to kompletná rekonštrukcia chemického laboratória. Vďaka úsiliu pani riaditeľky

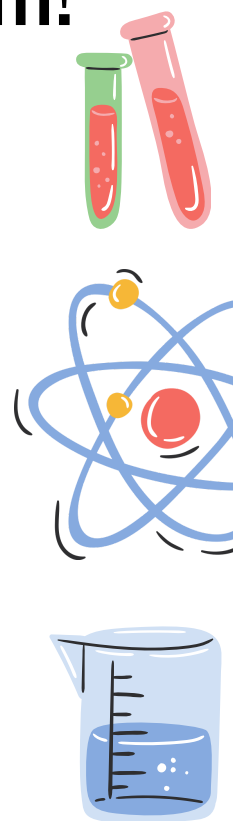
PaedDr. Monike Kolkovej a aj celému vedeniu školy, sme získali úplne nové chemické laboratórne stoly a digestor, ktorý slúži na špeciálnu prácu s chemikáliami. Aj napriek pandémie sa uskutočnila veľká rekonštrukcia chemického laboratória.

Ďakujeme aj všetkým vyučujúcim chémie a biológie, ktorí pridali ruku k dielu a pomohli otvoriť a pripraviť chemické laboratórium pre žiakov k vyučovaniu ešte pred otvorením prezenčného vyučovania. Naši žiaci si už mohli vyskúšať na vlastnom laboratórnom cvičení, ako dobre a pekne sa pracuje

v novom chemickom laboratóriu. Nesmieme zabudnúť pripomenúť, že v tomto laboratóriu sa zároveň cvičia aj laboratórne práce z biológie. Novosť chemického laboratória sa zaleskla aj pri otvorenej hodine chemického laboratórneho cvičenia pri príležitosti krstu nášho školského časopisu. Pri tejto príležitosti si chemické laboratórium prišiel pozrieť aj moderátor z TV Markíza Viktor Vincze. Poznamenal, že z chémie mal najradšej pokusy v chemickom laboratóriu. Naši prváci predviedli zaujímavé laboratórne cvičenia z protolytických reakcií, kde farebné zmeny roztokov pripomínali farebnú dúhu. Ďakujeme.

Ing. Monika Ďurikovičová

foto: archív školy

Žiaci prvýkrát v novom laboratóriu.

Viktor Vincze v našom novom laboratóriu.

Vyt es a n é d o k a m e ň a

Pár slov o EKOLÓGII s profesormi GAE

Od roku 1970 sa každý rok dňa 22. apríla koná Deň zeme. Pre našu školu, ktorá je zameraná aj na ekológiu a na ktorej prebiehajú rôzne ekologické projekty, je tento deň veľmi významný. Ekologické témy a projekty majú u nás na starosti pán profesor Andrej Loffay (A. L.) a pani profesorka Barbora Korfantová (B. K.), ktorým sme položili niekoľko otázok týkajúcich sa ekológie a školských aktivít zameraných na túto problematiku. Zaujímalo nás, či sa snažia fungovať ekologicky aj v osobnom živote.

1. Ako dlho sa venujete ekológii?

B. K.: Od detstva.

A. L.: K prírode som inklinoval od detstva. Zbožňoval som rozprávky o rastlinách a zvieratkách, napríklad Tri svište. No a kým iné deti pozerali výlučne rozprávky, mňa zaujímali aj dokumentárne filmy o prírode a ochrane životného prostredia. Rád som pozoroval krajinu, ako sa mení v priebehu ročných období. Pozorovanie klíčenja a rastu kvetov ma neskutočne fascinovalo. Kým mi doma dovolili chovať ryby, škrečky, morčatá a papagáje, nosil som si domov slimáky. Raz sme v panelákovom byte mali aj štyri kuriatka, čo mi priniesla babička. V trinástich sa mi splnil môj najväčší detský sen – mať pri sebe psíka. Ten mi bol spoločníkom viac ako šestnásť rokov. Vďaka nemu som bol v dennom kontakte s prírodou, pretože sme spolu podnikali dlhé prechádzky. O tom, že naša budúcnosť je ohrozená, som sa dozvedal postupne. Na základnej škole nás informovali o hrozbe rozširujúcej sa ozónovej diery, kyslých dažďoch, o rozsiahlom znečistení všetkých zložiek

prostredia. A na strednej škole som sa prvýkrát podrobne oboznámil s problematikou globálneho otepľovania, keď som na túto tému písal stredoškolskú odbornú prácu. Pri výbere vysokej školy som hľadal aprobáciu, ktorá by mi umožnila rozvíjať moje záujmy. Kombinácia geografie s ekológiou, ktorú v tom čase práve zaviedli, bola jasná voľba.

2. Do akých ekologických projektov sa zapája naša škola?

A. L.: Tým základným, ktorý všetko zastrešuje, je medzinárodný projekt Zelená škola. Aby sme mohli vlastniť titul Zelenej školy, musíme každoročne plniť isté podmienky. K dispozícii máme poradcu, s ktorým konzultujeme naše environmentálne aktivity. Každé dva roky kladieme dôraz na jednu z prioritných oblastí. V minulosti to boli odpady, voda, energia... V súčasnosti sa zameriavame na dopravu a kvalitu ovzdušia. Reagujeme na rôzne výzvy, ktoré ponúkajú financie na dosiahnutie našich cieľov. Napríklad projekt Škola škole alebo enviropjekt.

3. Ako hodnotíte pôsobenie našej školy v projekte Zelená škola?

B. K.: Nepôsobím na škole tak dlho, aby som vedela zhodnotiť zapojenie školy v programe Zelená škola od začiatku, ale v súčasnosti pracujeme na téme Doprava a ovzdušie, snažíme sa upovedomiť verejnosť o probléme znečistenia ovzdušia, ktorý je úzko spojený s dopravou. Naša škola minulý rok pomocou projektu vybudovala napríklad aj stojiská na bicykle.

„MYSLI GLOBÁLNE,
KONAJ LOKÁLNE A
ZMEŇ SÁM SEBA“

A. L.: Bez tohto projektu by bolo oveľa náročnejšie zaistiť ekologické podujatia v takom rozsahu, ako sme po celý čas nášho pôsobenia v projekte Zelená škola uskutočňovali. Chcem zdôrazniť, že sme v projekte od samého začiatku jeho existencie. Bezmála dve desaťročia. Je možné, že sme jedinou bratislavskou strednou školou s najdlhšou účasťou v projekte. Viem, že mnohí naši študenti sa pri výbere strednej školy nechali ovplyvniť touto skutočnosťou.

4. Snažíte sa fungovať ekologicke vo vašom osobnom živote? Ak áno, ako?

B. K.: Prirodzene. Napríklad používaním hromadnej dopravy, čo sa spája s našou aktuálnou témou Zelenej školy, separovaním odpadu v domácnosti, kompostovaním biologického odpadu, ekologickým zadržiavaním dažďovej vody, určenou na polievanie zeleninovej a ovocnej záhrady. Snažím sa kupovať lokálne kvalitné produkty, nekupujem balenú vodu a podobne.

Aby som nezabudla, niekoľko rokov po sebe organizujeme v lete lokálne čistenie lesa od odpadu s dobrovoľníkmi.

A. L.: Nedá sa toľko vedieť o problémoch životného prostredia a zároveň žiť tak, ako žijú ľudia bez informácií. Snažím sa, samozrejme, správať zodpovednejšie pri nakupovaní. Podporovať domácich výrobcov, nepodliehať konzumnému nakupovaniu, triediť odpady, jesť menej mäsa, chodiť peši, prispievať na chod organizácií, podpisovať petičné hárky a v neposlednom rade šíriť osvetu.

5. Akým aktivitám sa bežne venuje naša škola počas Dňa zeme?

A. L.: Aktivity sa prispôbujú aktuálnej téme Zelenej školy. Odpady, zeleň, doprava, energia, voda, potraviny. Snažíme sa o pestrý program postavený na rovesníckom vzdelávaní, dobrovoľníctve a osвете. Veľmi obľúbené sú

aktivity s deťmi z materskej a základnej školy. Pripravujeme pre nich program, ktorý zahŕňa rôzne vedomostné a športové súťaže, divadelné predstavenie alebo módnú prehliadku oblečenia vyrobeného z odpadu. Pozývame do školy zástupcov mimovládnych organizácií, zabezpečujeme besedy a prednášky. Súčasťou programu sú aj filmové projekcie s environmentálnou tematikou. Pre aktívnejších žiakov je tu možnosť zbierania odpadkov v Pečnianskom lese alebo chodenie na prechádzky so psami z útulku na Poliankach, či pomáhať upraviť zeleň v školskom areáli. Boli roky, keď bol Deň zeme organizovaný ako hromadné podujatie pre všetky nematuritné triedy, s možnosťou súťaže o najenvironmentálnejšiu výzdobu triedy s možnosťou vyhrať jednodňový výlet s triednou učiteľkou alebo učiteľom.

6. Ako by ste zhodnotili rôzne ekologické projekty, či už lokálne alebo globálne?

B. K.: Toto si netrúfam odpovedať, je to veľmi obširná otázka a ja nemám detailný prehľad o prebiehajúcich globálnych projektoch, môžem však spomenúť zopár tých našich, ktoré poznám:

- Internetový obchod Bez odpadu, kde ľudia nakúpia bioprodukty ekologicky zabalené.

- značka Ecoheart, ktorá sa orientuje na výrobu ekologických zubných kefiek z bambusu. Kefky kupujem už

roky, sú veľmi kvalitné a navyše, pri kúpe ich kefiek, prispějete na ďalšie neziskové ekologické projekty.

- Ďalšou veľmi známou značkou je Dedoles, tú pozná asi každý, no málokto vie, že ide o ekologický projekt, ktorý vyrába kvalitné produkty farbené organickými farbami. Značka podporuje ochranu prírody a ručnú výrobu.

- Projekt BeWooden, založený na filozofii udržateľnosti, šetrenia a ochrany životného prostredia, používajú recyklované materiály, napríklad drevené výrobky vyrábajú z nevyužitých kusov dreva. Vytvárajú jedinečné ručne vyrobené produkty.

A. L.: V duchu motta - „Mysli globálne, konaj lokálne a zmeň sám seba“ - by som vyzdvihol práve lokálne projekty. Každý najlepšie rozumie problémom a potrebám regiónu, v ktorom žije. Stačí len prísť s nápadom a ochotou venovať svoj čas niečomu zmysluplnému. Za zmysluplné považujem napríklad vysádzanie stromov v mestách. Všeobecne zvyšovanie podielu mestskej zelene a tým prispievať k zlepšeniu stavu biodiverzity a mikroklimy. Treba podnikať všetky dostupné kroky proti rastúcej zástavbe a rozvoju osobnej automobilovej dopravy v sídlach. Čitateľom a čitateľkám dávam do pozornosti iniciatívu mesta Bratislava s názvom 10 000 stromov. Bližšie informácie na <https://10000stromov.sk/>

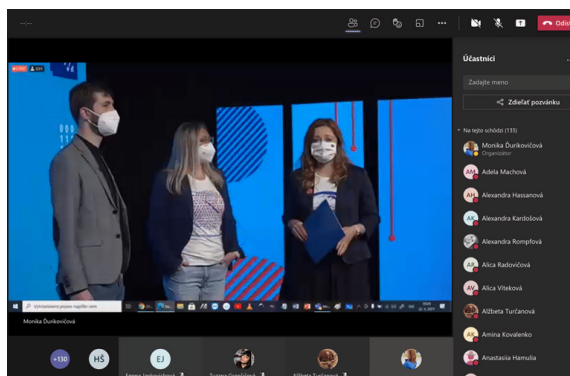
Matej Bořuta, 3. A

GIRL'S DAY 2021

Adela Škvareninová priamo v štúdiu.

Priamy prenos podujatia bol vysielaný cez platformu MS Teams.

Každoročne spolu s oslavami Medzinárodného dňa žien sa organizuje aj podujatie pre dievčatá v oblasti informatiky. Je to veľmi moderný a cieľavedomý program.

Na Slovensku toto podujatie s názvom *Girl's Day* organizuje už od roku 2014 občianske združenie *Aj Ty v IT*. Jeho cieľom je predstaviť svet IT dievčatám vo veku stredoškolačok a priblížiť im, aké možnosti štúdia, práce či podnikania im spomínané IT ponúka. Tento rok sa *Girl's Day* uskutočnil 22. 4., ale pre epidemiologickú situáciu iba online. Program spočíval v krátkych videách, interaktívnych vstupoch, diskusiách s rôznymi hosťami. Preberali sa informácie a uplatnenie žien v IT, či osobné skúsenosti dievčat, ktoré už v IT pracujú alebo študujú.

Z našej školy sa online prednášky zúčastnili dievčatá z prvých, druhých a tretích ročníkov. Jedna z našich spolužiačok sa priamo akcie zúčastnila. Adela Škvareninová z 2. E sa už dlhšie zapájala do seminárov *Aj ty v IT*. Vďaka jej usilovnosti si ju všimla hlavná organizátorka a pozvala ju priamo do štúdia. Celý program nás obohatil a snáď hovoríme za všetky zúčastnené žiačky, keď povieme, že svet IT nie je pre nás naďalej taký zastrašujúci, práve naopak. Pripomenuli nám, že aj my ženy môžeme zvládnuť čokoľvek, keď sa do toho pustíme so sebavedomím a našou šikovnosťou spojenou s kreativitou.

Aneta Valová, 1. B, Kristína Vinická, 3. A

foto: archív školy

SÚŤAŽE

V apríli sa konala súťaž *JuniorInternet*. Do súťaže sa mohli zapojiť žiaci základných a stredných škôl. Naše gym-názium reprezentovali: Peter Zatroch z 1. B triedy v kategórii *programovanie*, Aneta Vallová z 1. B triedy v kategórii *text*, Lenka Hideghéthyová z 1. A triedy v kategórii *design* a Andrej Výboh z 1. B triedy v kategórii *animácia*.

Dňa 21. 04. 2021 sa konala súťaž *Python Cup*. Súťaž bola zameraná na programovanie v programovacom jazyku Python. Zúčastnil sa jej Maksym Surkov z 3. B triedy pod vedením pani profesorky Ďurikovičovej a umiestnil sa na 121. mieste. Súťaže sa zúčastnilo 262 študentov.

Matúš Hübner, 3. A

Deň zeme na GAE

Deň zeme sa koná **22. apríla** a je to deň venovaný ochrane a významu našej planéty. Na našej škole si Deň zeme pripomínáme vďaka ochotným profesorom a študentom. Tento rok sme Deň zeme začali úpravou areálu školy. Podarilo sa nám vyčistiť ihrisko, vyplieť záhon, a tak si pred hlavným vchodom môžete všimnúť dobre viditeľný symbol našej školy: $E=mc^2$. Taktiež sme pripravili plagát a postavili hmyzí hotel, ktorý najnovšie uvidíte pri fontáne. Celý týždeň sa žiaci druhého a tretieho ročníka podieľali na čistení školského dvora od odpadkov. Takýmto spôsobom sme spestrili náš školský dvor, ktorý je teraz plný zelene.

Ema Panáčková, 3. B
foto: archív školy

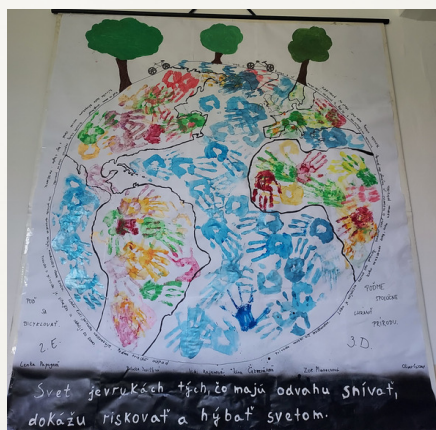
Pred a po úprave školského pozemku.

Výroba hmyzieho hotelu.

Vedeli ste, že:

- prvýkrát bol Deň zeme zorganizovaný v roku 1970 formou protestného happeningu?
- jednu tretinu zemského povrchu tvoria púšte?
- najdaždivejším miestom na svete je kolumbijské mesto Lloro?
- každý deň vyhynie až 150 druhov rastlín a živočíchov?
- najsuchším miestom na svete nie je púšť Atacama, ale údolia v McMurdo Dry Valleys v Antarktíde, kde nepršalo už viac ako 2 milióny rokov?

Plagát ku Dňu zeme.

Dni Zelenej školy

Naši žiaci sa zapojili aj do zveľaďovania pozemku školy. Triedy 3. A a 3. B absolvovali tieto aktivity v dňoch 24. - 25. 5. 2021. Program organizovala pani profesorka Prutkayová a pán profesor Loffay, dozor nad nami pripadol pani profesorke Holíkovej. Priblížim vám, ako tieto dva dni prebehli.

V pondelok ráno sme sa všetci stretli pred hlavným vchodom. S počasím to vyzeralo všelijako, ale aspoň sme nezmokli. Väčšina múdro zvolila tepláky a ja som si celý deň nadávala, pretože som mala na sebe nové rifle, ktoré určite nespĺňali požiadavku - pracovné. Deň sa začal, ako inak prezenčkou a, samozrejme, som musela meškať. Prežila som to beztriestne. Potom sa začalo prideľovanie úloh, a tak sa nám postupne odkrýval účel tohto dňa. Žiaci sa rozdelili na malé skupinky a každá skupina dostala aktivitu na pozemku školy. Úlohy boli rôzne od trhania buriny až po zbieranie odpadkov.

Moja skupina dostala za úlohu vyplieť úsek s ozdobným štrkom, ktorý, povedzme si pravdu, už dávno nie je veľmi okrasný. Avšak po našom zásahu na odstránenie neželaného rastlínstva hneď vyzeral lepšie. Dôležité bolo, aby ste pri trhaní buriny nevyťahli aj posledné pozostatky ochrannej fólie, ktorá bola kedysi pod kameňmi. Napriek tomu, že bolo chladno nám práca išla rýchlo, nakoľko bolo po daždi. Nemuseli sme ani použiť množstvo rôzneho náradia, ktoré chlapci vyniesli zo skladu. Na vyčistenie úseku sme dostali časový limit, samozrejme, sme boli rýchlejší, preto sme pomáhali ešte aj ostatným. Ani by ste neverili, aké môže byť trhanie buriny príjemné. V triede to posilnilo a napravilo mnohé vzťahy potrhane v dôsledku dištančného vzdelávania. So spolužiakmi sme sa dobre zasmiali, pojašili sme sa a prebrali všetky možné témy, ktoré bolo treba dobehnúť.

Veľmi pozitívne vnímam aj to, že počas prestávky sme mohli ísť do Billy alebo do McDonaldu. Hneď ako nám to oznámili, našli sme v sebe chuť pracovať a nezdusilo ju ani chladné počasie.

Prvý deň ubehol omnoho rýchlejšie, ako som čakala. Ani sme sa nenazdali a bolo dvanásť hodín. Tu som zrazu zistila, že moje meškanie sa naozaj trestu nevyhne. Pani Prutkayová nás púšťala domov podľa toho, ako sme ráno prišli, takže som školu opúšťala medzi poslednými. Nevadí, napriek tomu som odišla skôr, než by nám skončilo bežné vyučovanie.

Žiaci tretieho ročníka trhajú burinu.

Druhý deň sa veľmi nelíšil od toho prvého s tým rozdielom, že ráno lialo, avšak pri práci na bežeckej dráhe už „len“ mrholilo. Úvod a pridelenie úloh sa odohrávalo v telocvični a za oknom postupne utíchal dážď. Vzhľadom na počasie padlo rozhodnutie, že jedna trieda bude pracovať vonku a druhá bude v telocvični, aby sme neprechladli. Ako vždy sme schytali to horšie. Von sme išli ako prví, takže sme si užili posledné zvyšky dažďa. Vonku nás rozdelili do skupín po troch a každá skupina dostala úsek bežeckej dráhy, ktorý mala v priebehu hodiny vyčistiť. Mojej skupine to išlo rýchlo, keďže sme dievčatá z dediny a hrable s motykou sme nevideli prvýkrát v živote, čo sa o niektorých našich spolužiakoch povedať nedalo. Pán profesor Loffay sa čudoval, prečo nemáme kapucne a nepremokavé bundy. Ako to povedať? Nikomu z nás ani vo sne nenapadlo, že v takom počasí budeme čistiť antuku. Po pár chvíľach sme si zvykli na monotónny zvuk motyky, hrablí, zvuk vytrhávanej buriny, dážď dopadajúci na hlavu a najmä na všadeprítomný červený prach. Po hodine práce, keď sme boli celí pokrytí červeným prachom a bežecká dráha miestami vyzerala ako po bombardovaní, nám ohlásili koniec. Opäť sme si mohli s pani profesorkou Holíkovou odskočiť do Billy a vrátili sme sa do telocvične. Áčkari nás vystriedali a robili to isté čo my, avšak na nich nepršalo. My sme vymrznutí prišli späť do telocvične a zvyšok dňa sme strávili hraním kariet alebo športovými aktivitami.

Simona Karasová, 3. B
foto: archív školy

Žiaci 3. B. oddychujú v telocvični.

Žiaci pri prácach na bežeckej dráhe.

POSLEDNÝ RAZ

Posledné roky zažívam veľmi veľa posledných rázov. Posledný raz som oslávila Deň detí. Posledný raz som mala jazdu v autoškole pred skúškou. Posledný raz som vstúpila do školy ako žiačka Gymnázia Alberta Einsteina.

Niečo sa končí a niečo sa začína. Všetky začiatky potrebujú konce, nie?

Posledný deň na škole som si predstavovala inak. Nečakala som, že sa celý svet na rok zblázni. Pandémia bola niečo ako veľká červená stopka na ceste. Pripomenula mi práve tú, ktorú som na skúške v autoškole skoro prešla. Ale to je iný príbeh.

V ten deň, keď som bola posledný raz žiačkou GAE, sa mi svet na chvíľu prestal točiť. Ťažké myšlienky, ktoré som v sebe potláčala, sa predrali na povrch. Zostala som stáť na chodbe a cítila som *posledný raz*. Nasávala som energiu, ktorá išla zo zatvorených dvier tried.

Užívala som si posledný moment na škole. Každú chvíľu, ktorú som tu prežila, som cítila v stenách. Počula som z nich tiché šepkanie spomienok. Spievali mi tiché balady spomienok a zážitkov, ktoré som medzi nimi prežila. Aj napriek tomu, že majú svoj vek a nedržia omietku tak, ako by mali, pamätali si každú chvíľu.

Prúd teplých slz sa mi pomaly a bolestne objavil na tvári. Masku, ktorú som si chcela udržať, padla. Jedine rúško mi poskytovalo ochranu pred zvedavými očami spolužiakov. Ale oni ma už dobre poznajú a nenechali sa zmiasť maskou.

Ako trieda sme to nemali ľahké. Sme skupinka ľudí plná silných pováh. Sme trieda plná osobností. Nie vždy sme to zvládali. Často sme sa hádali do krvi, ale na konci dňa sme boli vždy déčkari. Navonok sme vždy boli ako jeden a podporovali sme sa navzájom.

Často som rozmýšľala, či Einsteinova bola správna voľba. Bolo to správne ísť na bilingvál? Je to škola pre mňa? Nebolo by mi lepšie niekde inde?

Ale na všetky otázky je iba jedna odpoveď: Neľutujem svoje rozhodnutie. Einsteinova mi poskytla možnosti, o ktorých na druhých školách iba snívajú. Prakticky každý rok som mala možnosť cestovať do Ruska. Učitelia nás podporovali vo všetkých olympiádach a súťažiach. Mala som spolužiakov, s ktorými sme sa navzájom podržovali vo všetkom.

Navždy budem spomínať v dobrom na Gymnázium Alberta Einsteina. Budem spomínať na každého učiteľa, spolužiaka a ostatných, bez ktorých by GAE nemohlo existovať.

Zuzana Ševčovičová, 5. D

foto: archív autorky (žiaci 5. D s triednou profesorkou pani Dopaterovou)

Ja som si osobne tie 4 roky naozaj užil, i keď bolo pár celkom krušných momentov a dlho som váhal, či to bola správna voľba, ale osobne si myslím, že aj cez všetky strasti bola Einsteinova správnou voľbou.

Vlado Nimmerfoll
4. A

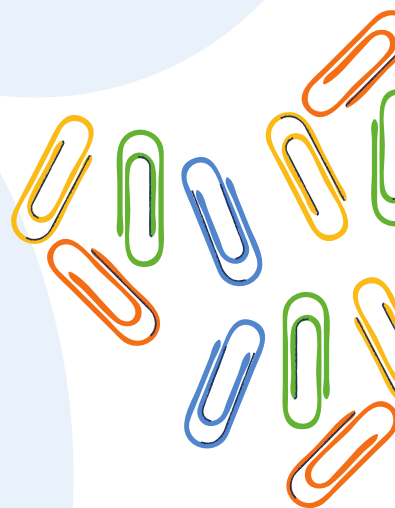
Einsteinova - moja voľba, ktorá ma ovplyvnila na začiatku môjho postupného vstupu do dospelosti a ovplyvňuje ma aj po ukončení štúdia. Päť rokov, ktoré prešli rýchlejšie, ako som si myslela... Zažila som nespočetné množstvo zážitkov, spoznala som veľa nových ľudí, nazbierala som skúsenosti a toto všetko ma formovalo a vytvorilo to zo mňa osobu, akou som dnes. A som na seba hrdá, lebo si uvedomujem, čím všetkým som si prešla.

Som rada, že som si vybrala práve Einsteinovu. Samozrejme, boli aj horšie a ťažšie chvíle, ale to je život. Odmenou zas boli skvelé výlety (nielen) do Ruska, spolužiaci, z ktorých sa postupne stali kamaráti a triedna, ktorá vždy stála na našej strane.

Súčasným aj budúcim žiakom našej super strednej školy by som odporučila 3 veci. Po prvé, **nájstť to, čo vás bude v živote ozaj baviť** a už teraz sa zamerať hlavne na tie predmety, ktoré vám k vášmu budúcemu štúdiu budú potrebné. Neskôr to oceníte. Po druhé, **brať ohľad na to, že aj učiteľ je len človek** a aj on môže mať zlý deň. Treba sa vedieť správať ľudsky a s pokorou. Po tretie, **naplno si užite každý moment**, ktorý spolu strávite, lebo raz z nich budú len spomienky.

Prajem vám ešte veľa príjemných chvíľ strávených na GAE!

Amália Kocianová
5. E

Rozhovor so študentkou roka na GAE

Zuzanou Ševčovičovou

Po prečítaní krásnej úvahy o stredoškolských časoch našej (už) bývalej žiačky a členky našej redakčnej rady Zuzany Ševčovičovej som sa rozhodla položiť jej pár otázok:

1. Tento rok si získala titul študent roka. To znamená, že tvoje pôsobenie na GAE bolo naozaj aktívne. Išla táto iniciatíva vždy od teba alebo ťa niekto motivoval/ vyzval/ požiadal, aby si sa zúčastňovala na školských akciách?

Už od prvého ročníka som sa snažila byť aktívna a iniciatívna. Vždy ma bavilo zapájať sa do rôznych mimoškolských aktivít. Samozrejme, nie všetko som iniciovala iba ja. Učitelia aj spolužiaci mali vždy dobré nápady, nad ktorými sme potom aj spolu realizovali. Nikdy som nerobila niečo iba ja, vždy to bola kolektívna práca.

Školský výlet do Moskvy,
kde so spolužiakmi získali Grand Prix .

Trieda 5. D na slávnostnej večeri
s triednou profesorkou.

3. Pre akú vysokú školu si sa napokon rozhodla?

Rozhodla som sa pre Prírodovedeckú fakultu Karlovej univerzity v Prahe, odbor molekulárna biológia a biochémia organizmov. Vďaka tomu, že som sa dostala do celoslovenského kola SOČ v odbore biológia (vo 4. ročníku), som bola prijatá hneď bez prijímacích skúšok.

2. Aký si mala pocit z toho, že si študentkou roka?

Bola som veľmi príjemne zaskočená. Prvé slová boli poďakovania mojim spolužiakom. Bez ich podpory by som nikdy nebola taká aktívna. Do budúcnosti by na škole mali zvážiť udeliť titul trieda roka. :)

Zuzana pri práci na Stredoškolskej odbornej činnosti.

4. Zaujímala si sa vždy o túto oblasť alebo ti učarovala až počas štúdia na gymnáziu?

Paradoxne som sa predtým vôbec nezaujímala o biológiu a chémiu :D. Keď som nastupovala na GAE, bola som rozhodnutá, že budem maturovať z dejepisu. Až počas štúdia na GAE som začala spoznávať krásy prírodných vied.

Radosť v 4. D pred laboratórnymi cvičeniami.

5. Z tvojej úvahy doslova cítiť, že si sa na GAE cítila veľmi dobre. Spomenieš si na nejaký pekný zážitok, ktorý ti utkvел v hlave až dodnes? Niečo, na čo si určite spomenieš aj po rokoch s úsmevom na tvári a slovami: „Pamätáš si ešte, ako sme...?“

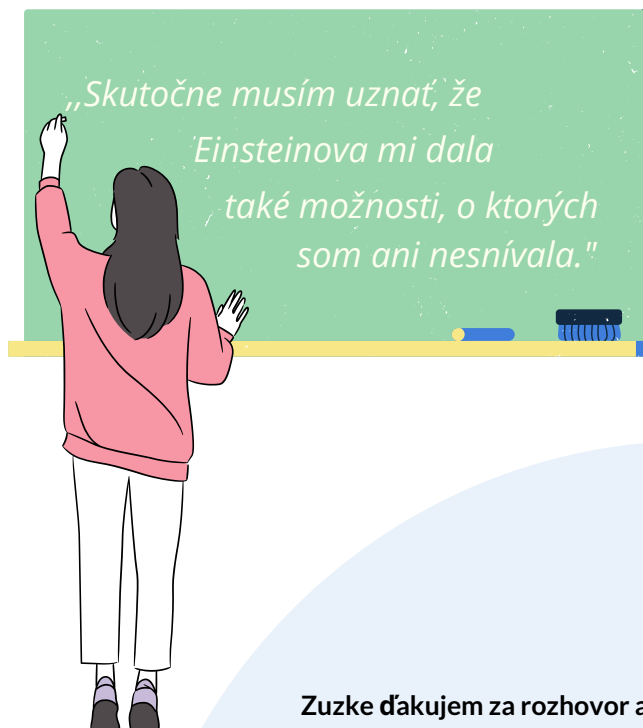
Takých je veľa. Nájst' iba jeden je ťažké. Pamätám si na úplne prvý deň na GAE. Žasla som nad tým, aká skupina ľudí sa dostala do jednej triedy. Už vtedy som vedela, že to bude náročné, ale zároveň nádherné.

Dojatá Zuzana pri stužkovaní na slávnostnej večeri.

6. Čo by si možno odkázala terajším študentom nášho gymnázia, ktorí nie sú takí motivovaní, ako si bola ty?

Robte, čo vás baví a nebojte sa neúspechov. Nie každý deň je nedeľa.

**Zuzke ďakujem za rozhovor a
prajem jej ešte mnoho
úspechov a všetko dobré!
Laura Báštiová, 3. B
foto: archív Z. Ševčovičovej**

Vítame talentovaných prvákov!

Každoročne sa na našej škole uskutočňuje obhajoba ročníkových prác. Nebolo by to nič nezvyčajné, ale tento rok nás prváci príjemne prekvapili, lebo nám ukázali a predviedli veľmi dobre prezentované a zaujímavé témy ročníkových prác.

Perfektne spracovaná téma *Animácia* aj s konkrétnymi ukázkami animácie zo štúdia Walta Disneyho. Témou *Programovanie* sa priblížilo programovanie, ktoré môže byť aj zaujímavé a nemusí byť také náročné. Téma

História filmu osviežila prezentácie s konkrétnymi ukázkami z niektorých filmov. A pri téme *Hudba lieči* sme si vyskúšali so zatvorenými očami, ako hudba pôsobí a môže aj upokojsť. Autentickým boli aj osobné zážitky z návštevy v Číne a ukážky bojového umenia karate. Netušili sme, koľko variant má kráľovská hra šach. A dokonca máme žiačku, ktorá je vzdialeným potomkom slávneho Andyho Warhola, pričom sme sa dozvedeli viac z jeho rodinného zázulisia. Prekvapilo nás aj spojenie dievča a odborne zameraná téma *Autá*, ktorá bola dopĺňovaná aj konkrétnymi ukázkami tak, aby sme si vedeli dobre vybrať auto na relax, či rýchlu jazdu. A aj z ľudovej tradície sa zaskveli ukážky od známej slovenskej návrhárky Petry Toth, slovenskej šperkárky a dizajnérky, ktorá vo svojej tvorbe používa pôvodné slovanské ornamenty a pretvára ich do sofistikovanej súčasnej formy. Prekvapila nás aj tvorba malby a rôznych techník, kde sme si mohli pozrieť osobnú zbierku vlastnoručne namalovaných obrazov.

Všetci boli pod drobnohľadom našich vyučujúcich z informatiky. Zvlášť tento rok sa prišli pozrieť na obhajoby vedenie školy a aj vyučujúci dejepisu, ruštiny, slovenčiny, telocviku...

Všetkých prekvapili prváci a tešíme sa na ich ďalšie pokračovanie a obhajoby spracovaných projektov v nasledujúcom školskom roku. Prajeme krásne prázdniny!

Ing. Monika Ďurikovičová

foto: archív školy

Prváci pri prezentovaní svojich ročníkových projektov.

KURZ RUŠTINY

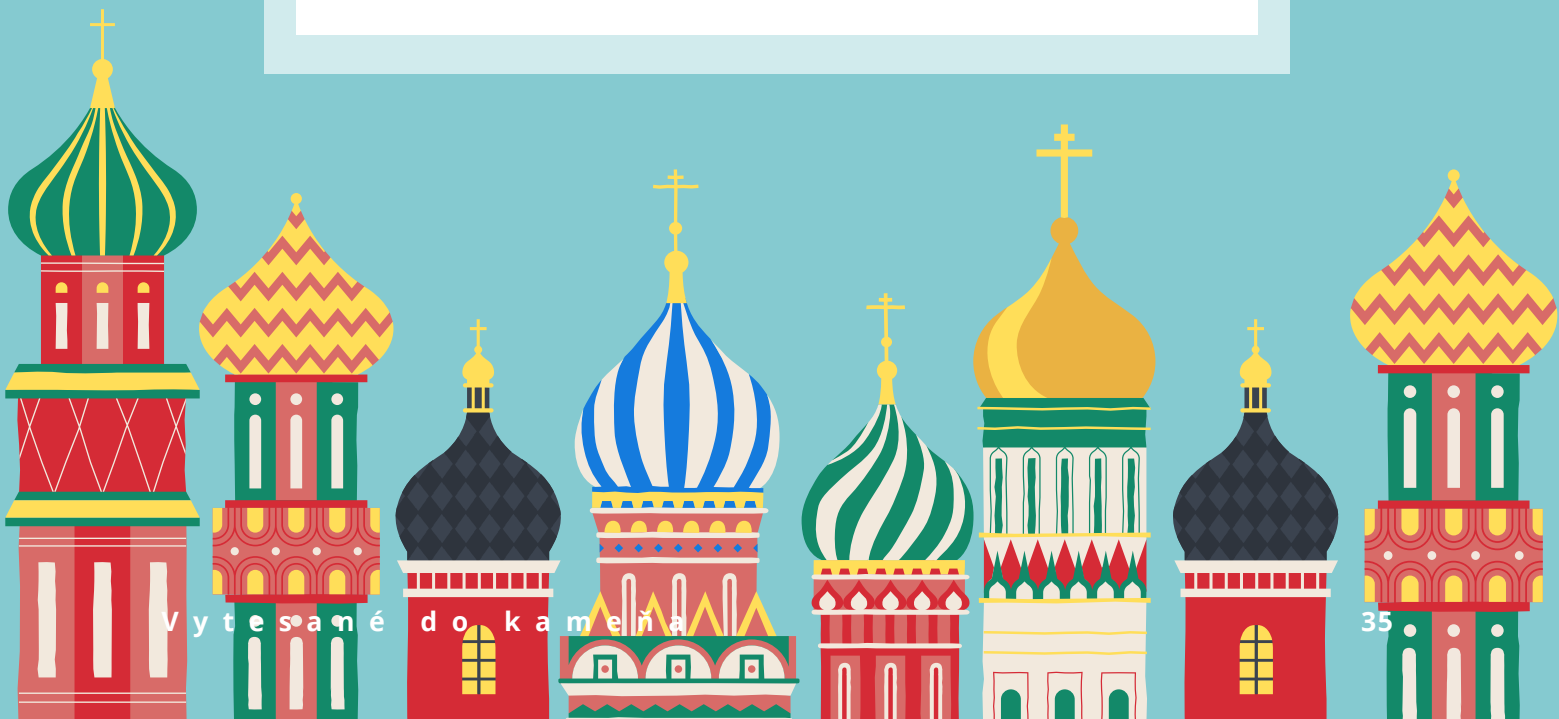
Všetko v tomto školskom roku bolo neobvyklé: online vyučovanie, online stretnutia, online zasadnutia... aj online Moskva. Skutočnosť, že naši žiaci bilingválneho prvého a druhého ročníka nemohli pre epidemiologickú situáciu s COVID-19 cestovať na jazykovú stáž do Moskvy, sa aspoň čiastočne kompenzovala intenzívnym jazykovým kurzom, organizovaným Inštitútom ruského jazyka A. S. Puškina. A taktiež online.

Žiaci tento kurz absolvovali počas desiatich dní po šesť hodín denne. Bolo to náročné nielen pre nich, ale aj pre moskovských lektorov, ktorí s nimi pracovali cez platformu MS Teams. Avšak tí, ktorí boli pozitívne naladení a k vzdelávaciemu procesu pristupovali vážne a zodpovedne, dostali dobrý základ pre ďalšie štúdium ruského jazyka.

Pri komunikácii s ruskými lektormi z Moskvy dostali žiaci príležitosť nielen prehliť si znalosti z gramatiky a lexiky, ale aj prekonať komunikačnú bariéru. Každý jazyk napokon stojí na štyroch pilieroch: písanie, rozprávanie, čítanie a počúvanie jazyka. Kto a ako to zvládol, sa ukázalo po absolvovaní kurzov testovania na úrovni A1, A2 a B1.

Online komunikácia, samozrejme, nemôže nahradiť osobnú komunikáciu s učiteľom. Preto v budúcnosti plánujeme pokračovať v organizovaní študijných pobytov do Inštitútu ruského jazyka A. S. Puškina v Moskve, aby sa naši študenti prostredníctvom jazyka dozvedeli o reáliách, histórii a kultúre Ruska.

Ing. Inna Horváthová

KRST ŠKOLSKÉHO ČASOPISU VYTESANÉ DO KAMEŇA

Viktor Vincze (vpravo) a Peter Bárdy (vľavo) pri krste časopisu.

„Novinár alebo žurnalista je tvorivý pracovník, ktorý je autorom novinárskych (žurnalistických) prejavov,“ ako uvádza wikipédia a my sme sa rozhodli zistiť, či je to pravda. Mnohých mladých ľudí láka toto povolanie kvôli možnosti zažiť nezvyčajné veci. Aj na našej škole máme mnohé talenty, z ktorých niektorí pracujú aj pre školský časopis. Práve redakčná rada prišla s nápadom zorganizovať besedu zameranú na žurnalistiku a pri tej príležitosti pokrstiť náš školský časopis *Vytesané do kameňa*. Našími hosťami boli šéfredaktor spravodajského webu Aktuality. sk pán Peter Bárdy a televízny moderátor a redaktor pán Viktor Vincze. Akciu sme otvorili besedou s pánom Bárdym.

„Niekedy sa cítim ako riaditeľ cirkusu“

Opýtali sme sa pána Bárdyho, ako sa cíti vo svojej práci, odpovedal nám, že ako riaditeľ cirkusu.

Manažuje tridsaťšesť ľudí. Prezradil nám, že tvoria skvelý kolektív. Doťahovanie si jeden druhého je na dennom poriadku. V lete sa chodia po robote kúpať a je to zmes všetkých typov ľudí. Introverti aj extroverti. Nie je však všetko o zábave, za uvoľnenú atmosféru žiada dobre odrobenú prácu. Tiež nám vysvetlil, že je potrebné, aby robil nárazník. Nedovolí, aby niekto z „vonkajšieho“ sveta tlačil a stresoval jeho tím. Bola som zvedavá, či budúcim žurnalistom odporúča študovať žurnalistiku. Poradil nám, že je lepšie špecializovať sa na nejaký odbor, o ktorom chceme písať.

Budte zvedaví a dožadujte
sa feedbacku
Spoznám všetkého super

Peter Bárdy
Viktor Vincze

Následne sme vyspovedali Viktora Vinczeho, ktorý nám rozpovedal, ako sa dostal ku práci v Markíze, kde v súčasnosti pracuje ako redaktor hlavných novín. Prebojoval sa cez viaceré kolá konkurzu až k práci redaktora. Hľadal témy, natáčal a strihal reportáže do správ.

Krstilo sa symbolicky kamienkami

Po skončení hlavného programu nasledovala krátka prehliadka našej školy.

Pani profesorka Kalantaryan ukázala svoju hodinu matematiky, na ktorej sme sa zabavili. Potom sme sa presunuli do laboratória. Žiaci a pani profesorka Ďurikovičová nám ukázali, ako sa meria pH roztokov. Pani profesorka Prutkayová predviedla pomôcky na telesnú výchovu.

Osobne sa mi veľmi páčila uvoľnenosť a otvorenosť pána Bárdyho. Ja, ako možná budúca novinárka, som ocenila jeho rady a pohľad na žurnalistiku.

Kristína Vinická 3. A
foto: *archív školy*

Diskusia s Viktorom Vinczem.

Hodina matematiky s pani prof. Kalantaryan.

Viktor Vincze (vľavo) a pani prof. Ďurikovičová (vpravo) v novom laboratóriu.

Peter Bárdy (vľavo) a Viktor Vincze (vpravo) pri podpisovaní školskej kroniky.

Povinné čítanie inak

Martin Kukučín: Keď báčik z Chochoľova umrie

Martin Kukučín, vlastným menom Matej Bencúr, patrí k najvýznamnejším predstaviteľom slovenského literárneho realizmu. K jeho najznámejším dielam patrí *Rysavá jalovica*, *Dom v stráni*, *Keď báčik z Chochoľova umrie* a *Neprebudený*.

Už sa to tak v živote stáva,
pochopil to aj Ondrej Tráva,
že ľudia dajú samé sľuby,
z ktorých vykľujú sa iba bludy.

Raz Ondrej zašiel si na jarmok,
prezeral si každý jeden stánok,
aby vedel, aký tovar nemá nik,
keď chcel byť takisto obchodník.

Po jarmoku do krčmy šiel,
tam s ním dohodu uzavrieť chcel
zeman Aduš z Domaníc,
ktorý nemal doma nič.

Ponúkal, že jačmeň predá,
že výhodná je jeho cena.
„Môžeš si poň zajtra prísť,
pre obchod sa ti môže zísť.“

Ondrej nadšený pre veľký zisk,
s Adušom, ruka v ruke, pevný stisk.
Dopredu aj zálohu zaplatil,
na ktorú však neskôr doplatil.

Na druhý deň smolu mal,
keď sa k Adušovi nedostal.
Skúsil na tretí deň ísť preňho,
šokovaný z dialky uvidel ho.

Kaštieľ starý, ošarpaný,
nechcel veriť v okamih daný,
že Aduš býva práve tu,
že tam je jačmeň, za ktorý dal zálohu.

Stretol sluhu Adama, slúžku Evu,
tí ho dnu do kaštieľa berú.
Zobudia si svojho pána,
ten však spokojne vstáva.

„Prišiel som si po jačmeň, ktorý si mi sľúbil.“
Aduš na to odpovedal: „Niekoľko iný ho už kúpil.
Nechodil si nechodil, čo som robiť mal?
Záloha tak prepadá, ktorú si mi dal.“

„Ale neboj sa nič, veď každý to vie,
že keď báčik z Chochoľova umrie,
všetky dlhy splatím
a aj tebe zálohu vrátim.“

Nahnevaný Ondrej odísť sa chystá,
sluha Adam za ruku ho chytá.
Poradí mu, aby od Aduša pýtal jasene,
keď sa tak stane, Aduš pozerá zdesene.

Ondrej nevie, prečo takú drámu robí,
že pod jaseňmi sú Adušových predkov hroby.
Aduš sa zľakol, do svedomia si vstúpil,
Ondrejovi vrátil to, čo mu sľúbil.

Báčik zomrel, to ale nič nemení,
lebo Aduš po ňom nič nededí.
Keď báčik z Chochoľova umrie boli známe slová,
ktoré Aduš z Domaníc už nikdy nepovedal znova.

Sabína Mocková, 3. A

KVÍZ

1. Rozlohovo najmenším svetadielom je:

- A) Antarktída
- B) Európa
- C) Austrália

2. Krajinou s najväčším počtom obyvateľov je:

- A) Čína
- B) India
- C) USA

3. Ktorá rieka sveta je podľa amerického geologického prieskumu (USGS) najdlhšia ?

- A) Volga
- B) Níl
- C) Jang-c'-ťiang

4. Kde sa nachádza Mount Everest?

- A) na hranici Číny a Nepálu
- B) na hranici Číny a Bhutánu
- C) na hranici Bhutánu a Mjanmarska

5. Územím ktorej krajiny je Sinajský polostrov?

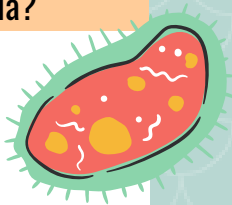
- A) Jordánsko
- B) Egypt
- C) Somálsko

6. Koronárne tepny zabezpečujú okysličenie:

- A) mozgu
- B) pľúc
- C) srdca

7. Ktorá bunka je evolučne staršia?

- A) prokaryotická
- B) eukaryotická
- C) meukaryotická

8. Kde sa tvorí žlč?

- A) v pečeni
- B) v žlčníku
- C) v žalúdku

9. Iné pomenovanie pre biele krvinky:

- A) trombocyty
- B) leukocyty
- C) erytrocyty

10. Reptilia je latinský názov pre:

- A) plazy
- B) obojživelníky
- C) mäkkýše

11. Grafom kvadratickej funkcie je:

- A) parabola
- B) hyperbola
- C) megabola

12. Ktoré z čísel nie je deliteľné štyrmi bez zvyšku?

- A) 96
- B) 204
- C) 1226

13. Súčet vnútorných uhlov štvorca je:

- A) 180°
- B) 360°
- C) 400°

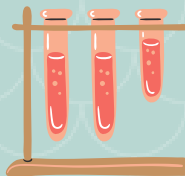
14. Koľko hrán má kocka?

- A) 10
- B) 12
- C) 9

15. Veľkosť pravého uhla je:

- A) 90°
- B) menej ako 90°
- C) viac ako 90°

$$E=mc^2$$

Matúš Hubner, 3.A

V y t e s a n é d o k a m e ň a

1C, 2A, 3B, 4A, 5C, 6C, 7A, 8A, 9B, 10A, 11A, 12C, 13B, 14B, 15A

Správne odpovede:

Smiech je najlepší liek

„Pod' si po to, nech tu
nelietam stále ako špinavá
bielizeň!“

- na hodine občianskej
výchovy

„Tak nám to povedz po rusky!“
„Ja to neviem po rusky, ja to viem
po ukrajinsky!“
– na hodine ruštiny

„Prečo si si vybral depresiu?“

„Neviem...“

„Dobre, páči sa ti!“

– na hodine lcp

Učiteľ: Povedzte to, prosím,
nahlas!

Žiak: ...na vécko.

Učiteľ: Aha, dobre, tak choďte
nahlas na vécko.

- na hodine geografie

„Lízanie asfaltu nie je
dobré. To dieťa získa tú
imunitu tak normálne,
keď niečo objavuje
a pojedá nejaké
chrobáky aaaaak.“
– na hodine biológie

„Ved' sme to minule
začali preberať!“
„Nepamätám, bohužiaľ!“
– na hodine angličtiny

„Dievčatá! Vy by ste mali
byť ohybné ako gumičky!“
– na hodine telesnej
výchovy

Nájdí 5 rozdielov

Pedagogický zbor GAE
foto: archív školy

Dovolenka v Chorvátsku...

...dištančne.

foto: internet